

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас браћо и сестре, стигосмо до пете недеље светог Великога поста. Ми смо пре пет недеља кренули на једно велико путовање, кренули смо бродом преко пучине великога поста ка тихом пристаништу, васкрсењу Господа нашега Исуса Христа. На том нашем дугом путу који траје седам недеља вребају нас многе опасности, многе невоље, многа искушења, многе саблазни, али ми треба да будемо будни сво време, да се држимо правила која важе за путнике да нас не би непријатељ наш изненадио, пресрео негде, нанео нам штету, или нас недај Боже и убио.

Ко су ти наши непријатељи који нас вребају? То су зли дуси који преко наших грехова делују на нашу душу и на наш живот уопште. Сваки грех који човек чини чини га зато што иза њега стоји ђаво који нас наводи на грех. И човек који живи у гресима, који се не каје он је у ствари у власти ђавола, у власти злих сила. А ми смо кренули за васкрслим Господом, кренули смо да га следимо на Његовом путу страдања која је поднео ради нас и ради нашега спасења. Како можемо тако грешни, тако помрачени да идемо за том божанском светлошћу а да нам очи не ослепе? Зато постоји, браћо и сестре, један лек, један свелек, који је Господ оставио у Цркви својој да се њиме лечимо од сваке греховне болести, од свакога греха, и да побеђујемо свакога ђавола и оно што од ђавола долази, то је грех и смрт. Које је то средство, који је то лек? То је света тајна покајања браћо и сестре, покајања и исповест својих грехова које као људи свакодневно чинимо и грешимо се о закон Божји, о вољу Божју, о Његово свето Јеванђеље.

Али цело време поста била је прилика да извршимо смотру над собом, да сагледамо нашу душу, наше срце, шта се у њему налази, шта се наталожило у њему и кад извршимо ту смотру и видимо и откријемо много и много рђавих дела, много и много грехова и страсти наших онда треба да похитамо пред духовника, пред свештеника, да исповедимо са покајањем наше грехе и добијемо

опроштај од Господа. Нема веће силе у овоме свету, нема другога средства у овоме свету, не постоји детерцент други који може душу нашу очистити, убелити сем тајне покајања.

А данас у свету, пету недељу Великог поста браћо и сестре, света Црква врши спомен и слави једну светитељку Божју која је диван пример покајања. То је преподобна Марија Египћанка. Не знам колико сте ви упознати са њеним животом. То је једна најпре велика грешница била, која је тридесет година провела у разврату, у телесној нечистоти, у гресима, а онда када је једном о празнику Крстовдана обрела се и она у Јерусалиму са жељом да се поклонити животворном Крсту Господњем и кренула са народом у храм да би се тамо поклонила Крсту Господњем и целивала га. Ушли су у храм сви, и она је ушла у припрату, то је онај први део храма, из кога се улази у главни део. Када је кренула тамо нека невидљива сила је њу задржала и није јој дала да прође кроз та врата. Сви остали су пролазили слободно, неометано, она је више пута покушавала и није успела. Та невидљива сила је њу држала као заковану за земљу. Тада се у њој нешто прубудило, преломило. Осетила је зашто не може да уђе и види и целива Крст Господњи. Прошао је кроз њену главу цео њен развратни живот и схватила је да је то та сила која не дозвољава да приђе часноме Крсту.

Повукла се у припрату и пред иконом Свете Богородице помолила се из дубине душе да она, Пречиста Богородица, измоли милост од сина свога, да јој се допусти да уђе и целива часни Крст, а онда *чинићу све што ми ти заповедиш* каже она пред иконом Богородице. И кад је поново после те молитве кренула да уђе није јој ништа сметало. Она је ушла, целивала часни Крст и онда вратила се поново пред Свету Богородицу да види шта она заповеда. И тада је од свете иконе дошао глас: „Ако пређеш реку Јордан и одеш у пустињу спашћеш се.“ Она је из тих стопа изашла, поступила по заповести Свете Богородице и отишла у велику пустињу иза реке Јордана која је стално у камену, у песку, тамо ништа нема.

И провела је она у пустињи четрдесет седам година у кајању за своје грехе. Није видела за четрдесет седам година лица људскога, никога није срела, чак ни зверове. Сво време она се молила Богу и кајала се за своје грехе и уз помоћ Божију очистила себе до те мере да је пред крај када ју је пронашао преподобни Зосим кога је Бог послао да би се сазнало њено житије, кад је он њу нашао она је била толико се уздигла духовно да је знала цело Свето Писмо напамет иако није никада школу учила, да се на молитви уздизала изнад земље, стајала на ваздуху и молила се, да је пешке прелазила реку Јордан, по води, без ћуприје, без чамца, без ичега, него пешке идући по води.

Ето то је сила поста браћо и сестре. Поста и молитве. Тачно онако као што је Господ рекао да се тај зли род демонски, ђаволски, ничим другим не може истерати сем постом и молитвом. И тако је и света Марија Египћанка употребила то средство – молитву и пост, и тако је очистила себе и постала велика светитељка Божија која ето служи свима нама хришћанима кроз више од хиљаду и четресто година, и упућује нас и даје пример како треба да живимо, како треба да се кајемо за своје грехе.

То је данас света Црква поставила у пету недељу поста да се њен спомен врши, јер је посебно ова недеља спојена са великим молитвама, са великим каноном Андреја Критског, са акатистом Светој Богородици где постоје тако узвишене молитве које охрабрују и подстичу свакога који слуша, на истинско покајање и очишћење. Кроз покајање у ствари човек васкрсава своју душу из многих грехова, из многих смрти, јер сваки грех је по једна смрт која улази у душу и убија нашу душу одвајајући се од Бога, од њенога живота. А покајање јесте прво васкрсење наше. Када идемо и очекујемо да прославимо у духовној радости васкрсење Христово пре тога треба да смо ми васкрсли душом својом, да смо се очистили од греха, да смо васкрсли из наше греховне смрти да би могли и духовним очима и чистом душом да се радујемо васкрсењу Христовоме којим

је Он загарантовао и нама и наше васкрсење и живот вечни у Царству своје небескоме.

Ето браћо и сестре то је свети Велики пост, време одређено за покајање. Али не само овај пост. Човек хришћанин не треба само за време поста да мисли на Бога и на своју душу него целог живота свога. Јер каже на једном месту *у чему зашћекнем у шћоме ћу сугиши*, каже Господ. То значи наш последњи дан живота је непознат свима нама. Нико не зна кад ће одавде поћи и кад ће пред Господа свога доћи. А морамо сви и одавде отићи и пред Господа ступити да примимо по делима својим. Зато треба да се трудимо да увек будемо спремни да дамо добар одговор пред престолом Божјим, на суду Божијем. Јер само тако браћо и сестре, ми ћемо обезбедити себи живот вечни у Царству Христа Бога нашега где се налазе сви светитељи Божији који су Богу угодили својим животом које света Црква слави и прославља, тамо где је света Марија Египћанка и сви свети угодници Божији из рода хришћанскога, из рода српскога.

Но основи и темељи сваке врлине па и молитве и поста јесте вера наша православна. Без вере не може се Богу угодити. Ако човек не верује да постоји Бог неће му се ни молити, ако не верује да постоји Бог неће ни Његове заповести извршавати, неће ни постити ни кајати се, тако да је основ нашега спасења вера наша православна, вера коју је Господ Христос донео и предао својим Апостолима а они преко светих Отаца предали до нас данас, неискварену веру, непомешану са разним заблудама. Ето ту веру и ми данас држимо и треба да је сачувамо и предамо нашој деци и омладини, да би они по тој вери живели и спасавали се као и наши славни и свети преци. Јер само ако тако будемо чинили браћо и сестре, своју децу васпитавали у тој вери онда смо извршили своју родитељску дужност. Није родитељ само зато да деци обезбеди телесни живот, велико богатство, испуњење свих његових жеља, него пре свега да га васпита тако да од њега постане добар хришћанин, добар слуга Божији. Јер само такви наслеђују Царство небеско.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, преподобне матере наше Марије Египћанке и свих светих угодника Божијих даровао и нама браћо и сестре да очувамо веру нашу православну, неупрљану, неокрњену, неизмењену и да живећи по тој вери одемо из овога света и достигнемо у живот вечни, да тамо са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник.